

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

In deze heilige nacht,
de Paasnacht,
mogen wij de verrijzenis vieren
van onze Heer Jezus Christus.
De Heer is verrezen.
Het Licht heeft de duisternis overwonnen.

En daarom begonnen we in een donkere kerk.
Door de coronamaatregelen een beetje aan de vroege kant,
dus nog niet echt donker.
Maar goed, we kunnen ons er toch wel iets bij voorstellen.
Het vuur werd aangemaakt.
Altijd heel spannend.
De Paaskaars, symbool van Christus het Licht,
werd aangestoken
en in processie door de kerk gedragen.
We hebben geluisterd naar de oude verhalen,
ook over licht en duisternis.
En toen hebben we het Gloria ingezet.
Eer aan God in den hoge.
De klokken buiten mochten weer luiden.
Feest.
De Heer is verrezen.
Het Licht heeft de duisternis overwonnen.

Toch denk ik dat wij in onze tijd nauwelijks
nog weten wat duisternis is.
En daarom wil ik met u eerst eens nadenken
over wat duisternis eigenlijk is.
Want weet u, wij hebben overal kunstlicht.
Zelfs 's nachts schijnt er nog overal allerlei kunstlicht.
Wat is dan duisternis?
Wel, soms zie je beelden op tv
en dan zie je ineens wat duisternis kan betekenen.
Als het licht uitvalt.

Een stroomstoring.
En dan niet een stroomstoring van een half uurtje.
Maar echt een langdurende stroomstoring.

De lichten vallen uit.
De computers vallen uit.
De treinen kunnen niet meer rijden.
Het vliegverkeer valt stil.
De ziekenhuizen schakelen over op hun noodaggregaten,
totdat ook die zijn uitgeput.
De ic's hebben geen stroom meer.
Je moet er niet aan denken.
Dat is duisternis.

En dan kijk ik naar het scheppingsverhaal.
De eerste lezing die wij vandaag hoorden.
In het begin was alles woest en ledig.
en dan komt het:
en duisternis lag op de vloed.
Hooft u het?
Duisternis.
Alles was donker en duister.
Maar dan komt Gods eerste scheppingswoord:
'Er zij licht.'
Dat was het eerste woord dat God sprak
op die eerste dag.
'Er zij licht.'
Zo belangrijk is 'licht'.

Als we kijken naar de lezing
over Gods volk in Egypte,
dan horen we ook over tien plagen.
Gods volk zit gevangen in de klauwen van de farao,
de koning van Egypte.
Want farao wil deze goedkope arbeidskrachten
niet zo maar laten gaan.

En zo heeft God tien plagen nodig
om zijn volk los te rukken
uit de klauwen van de farao.
Allerlei plagen.
Muggen, steekvliegen, kikkers,
veepest, zweren, sprinkhanen, hagel.
Noem maar op.
Maar de een na laatste plaag is duisternis.
En dan komt de laatste plaag,
de dood van de eerstgeborenen.

Ik dacht vroeger altijd:
nou, duisternis is toch niet zo erg.
Ik ben meer bang voor sprinkhanen,
muggen, steekvliegen, zweren enzovoort.
Maar nu begin ik ook een beetje te begrijpen
hoe erg duisternis kan zijn.

Al deze tien plagen waren nodig
om de farao zo ver te brengen
dat hij uiteindelijk Gods volk los zou laten.
En pas toen konden zij vluchten,
door de Rode Zee op weg naar het Beloofde land.
De vrijheid.

In het evangelie zien we eigenlijk weer hetzelfde.
We hebben op Goede Vrijdag gehoord
hoe Jezus stierf aan het kruis op Golgotha.
En dan staat er in het evangelie:
*En er ontstond duisternis over het hele land
tot het negende uur,
omdat de zon uitdoofde.*
Als Jezus sterft wordt alles donker.
Daar heb je weer die duisternis.

Het is alsof de macht van de dood
Jezus probeert vast te houden in zijn klauwen.
Jezus, genageld aan het kruis.

En tenslotte begraven in het graf
met een grote zware steen ervoor.
Het kwaad wil het licht doven.
Jezus gevangen in de dood.
Het licht is uit.
Duisternis.

Maar dan komt het vervolg van het evangelie.
Op de eerste dag van de week.
Daar heb je weer die eerste dag,
die we ook in het scheppingsverhaal hoorden.
Op de eerste dag van de week,
heel vroeg,
toen de zon juist op was...
Dus net een heel klein beetje licht.

En ja, dan gaan drie vrouwen naar het graf.
En wat zien ze tot hun grote verbazing?
De zware steen is weggerold!
Ze gaan voorzichtig het graf binnen
en daar zien ze een jongeman zitten
in een wit gewaad:
Schrik niet.
Gij zoekt Jezus die gekruisigd is.
Hij is verrezen, Hij is niet hier.

Wat een evangelie.
Wat een Boodschap.
Jezus is verrezen.
Het Licht heeft het weer gewonnen van de duisternis.
Dat is God!

Weet u, wij leven in een tijd
dat het steeds donkerder wordt.
Toen de coronacrisis begon,
toen dachten we, nou, misschien één of twee maanden,
misschien iets langer.
Inmiddels zijn we al meer dan een jaar verder.

En soms zien we nog steeds geen licht
aan het eind van de tunnel.
De regering verkeert in een grote crisis.
Overall chaos en duisternis om ons heen.
Hoe moet dit allemaal verder gaan?
Ik zal u eerlijk zeggen: ik weet het niet.

Maar één ding weet ik wel.
Ik hoef niet te wachten tot het licht
in de wereld weer aangaat.
Ik weet namelijk niet
hoeveel plagen God nog nodig heeft
om de farao te dwingen zijn volk los te laten.
Maar één ding weet ik wel.
Ik mag nu al Gods licht laten schijnen
in mijn hart.
Het Licht van Christus.
Wij mogen nu weer de Paaskaars laten branden.
Wij mogen nu weer Pasen vieren.
En daar gaat het om.
Al is het in de wereld om ons heen
nog zo donker,
in ons hart wil Christus zijn licht nu al laten schijnen!
Daarom: Zalig Pasen.